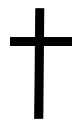

L É P C S Ó K

XX. évfolyam 1. 2. szám

2020. január 5.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

**A tartalomból: A békesség útja
Egyedül Isten Igéje nem elég!
Szűz Mária istenanyasága
Böjt, új megközelítésben
Ők a mai gyerekek
Húzd ki a rossz hajtást!
Felelős teherhordó vagy?**

Szentmise szándékok január hónapban

1. +Gazdag Istvánné Ágh Anna, +Szülei és összes +Hozzá tartozóik	(9.00)
	(11.00)
	(18.00)
2.	
3. +Rapavi József	
4.	
5. +Berta Mihály, neje +Pecsenyiczki Teréz, leányuk +Ilona, +Szüleik és összes +Hozzá tartozó	(9.00)
	(11.00)
Hálaadás és áldás kérés a vállalkozásban résztvevőknek	(18.00)
6. +Szikszai József, fiai +József és +István és összes +Hozzá tartozó	(9.00)
+Szikszai István, +Szülei és +Testvére / A családi békéért	(11.00)
	(18.00)
7-9.	
10. Jézus Szíve tiszteletére	
11. +Huszka István évf.	
12. +Heik Mihály, neje +Gróf Teréz, +Szüleik és +Nagyszüleik	(9.00)
+Heik Mihály, neje +Gróf Mária, +Gyermeük és +Szüleik	(11.00)
+Tóth András, felesége +Katalin és leányuk +Piroska	(18.00)
13.	
14. +László	
15.	
16. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
17. Susanna nővérért, a Szeretet Misszionáriusai Rend szolgálatáért	
18. +Hitkó László és +Szülei	
19. +Fera István és +Anna leánya	(9.00)
	(11.00)
+Szépvölgyi János és +felesége Teréz	(18.00)
20.	
21. +Mónika	
22. +Pócza János, +Szülei és összes +Hozzá tartozóik	
23-25.	
26. <i>Az egyházközség januárban +Hívei</i>	(9.00)
	(11.00)
+Somorjai Gábor 2. évf.	(18.00)
27-29.	
30. +Kotter Gyula és +Szülei	
31.	

1. Isten a békesség Istene

Mivel a szeretet csak a békességben lakozik, mindig gondosan ügyeljen arra, hogy jól megőrizze szívének szent nyugalalmát. Azok a gondolatok, amelyek nyugalanságot és zűrzavart okoznak a léleknek, egyáltalán nem Istentől valók, aki a Béke Fejedelme. Ezek az ellenség kísértései, következésképpen el kell vetni őket. Mindenben és mindenütt békésen kell élni. Érjen minket külső vagy belső szenvedés, békességgel kell fogadni. Ha öröm ér, azt is fogadjuk békeséggel, túlzott izgalom nélkül. Cselekedjünk békésen, különben a kapkodásunkkal sok hibát követünk el.

2. Hogyan szerezzük meg a békét?

Békességünk lesz, ha tiszta szándék van bennünk, és mindenben Isten dicsőségét akarjuk. Aki minden szándékával Istent keresi, és megteszi, amit tud, miért nyugtalankodik? Persze az is igaz, hogy mielőtt Isten helyreállítja a békét valahol, először háborút kelt benne, a szívet és a lelket elválasztja a számukra legdrágábbaktól, a megszokott és közönséges ragaszkodásoktól, vagyis a mértéktelen önszeretettől, önbizalomtól, tetszelgéstől. Amikor az Úr elválaszt minket ezekről a szenvedélyektől, nagyon keserű érzéseink vannak, szinte lehetetlen, hogy ne hadakozzunk ellene teljes lelkünkben. Végül a szenvedéstől lesújtva azért mégsem hagyjuk, hogy akaratunk bele ne törődjön az Úr akaratába.

3. Békesség és alázat

A békesség az alázatból születik meg. Nyugalanságunkat semmi más nem okozza, csak az önszeretet és saját magunk túlbecsülése. Miért van az, hogy ha időnként tökéletlenségünket tapasztaljuk vagy bűnt követünk el, csodálkozunk, nyugtalanná és türelmetlenné válunk? Nyilván azért, mert azt hittük, hogy jók, határozottak és szilárdak vagyunk, és amikor azt látjuk, hogy ez egyáltalán nem így van, hiszen orra buktunk, csalódottak leszünk, következésképpen nyugtalannok, sértettek és aggódók. Ha igazán tudnánk, hogy kik vagyunk, nem képednénk el azon, hogy a földön találtuk magunkat, inkább azon csodálkoznánk, hogyan tudunk állva maradni.

4. Az Istent szeretőknek minden javukra válik

Minden javukra válik azoknak, akik Istent szeretik. Valóban, mivel Isten jóra tudja fordítani a rosszat, kinek tenné meg, ha nem azoknak, akik feltétel nélkül neki adták magukat? Igen, még a bűnöket is, melyektől Isten az Ő jóságában megóv minket, csökkenti azok javára, akik hozzá tartoznak. Ha tehát előfordul, hogy valami kellemetlenség éri, biztosítsa lelkét, hogy ha igazán szereti Istent, minden jóra fog fordulni. És még ha nem is látja, hogy milyen mozgatórugók hozzák majd ezt a jót, legyen biztos benne, hogy meg fog érkezni. Ha Isten

megenged egy bukást, mint Szent Pálnak, akit a földre vetett, azért teszi, hogy azután felemelje dicsőségébe.

5. Bizalom a Gondviselésben

Az isteni Gondviselés mértéke velünk kapcsolatban akkora, amennyire bízunk benne. Ne emberi megértéssel próbáljon felkészülni ennek az életnek a nehézségeire, hanem azzal a tökéletes reménnyel, hogy amikor ezek érkeznek, Isten, akihez tartozik, meg fogja szabadítani tőlük. Vagy egyáltalán nem ad rosszat; vagy ha ad, legyőzhetetlen bátorságot is ad mellé, hogy elviselje. Maradjon meg békességben, távolítsa el képzeletéből azt, ami megzavarhatja, és mondja gyakran: „Istenem, rád bízom magam, Te segíteni fogsz, és menedékem leszel, nem fogok semmitől sem félni, mert nemcsak velem vagy, hanem bennem is, s én benned.

6. Kerüljük a kapkodást!

Gondosan meg kell vizsgálni dolgainkat, kapkodás és gondterheltség nélkül. Ne végezze túlzott sietséggel a tennivalóit, mert ez megzavarja az értelmet és az ítélőképességet, és megakadályoz abban, hogy jól tegyünk azt, ami miatt kapkodunk. A hevességgel és kapkodva elvégzett munka még soha nem járt jó eredménnyel. Fogadjátok hát békességgel az önre váró feladatokat, és próbáljátok sorban elvégezni őket.

7. Békesség a hibáinkkal szemben

Gyűlölni kell a hibáinkat, de nem haraggal és aggodalommal. Türelemmel kell rájuk tekintenünk, s hasznót húzni belőlük szent megalázkodással. Semmi nem őrzi meg jobban a hibáinkat, mint az, ha aggodalommal és túlzott sietséggel próbáljuk eltávolítani őket.

8. És végül: aggodalom nélkül fogadjuk el, hogy nem mindig sikerül megőrizni a békességünket!

Törekedjen arra, hogy szívét kedélyállapotának kiegyensúlyozottságán keresztül békességben tartsa. Nem azt mondom, hogy tartsa békességben, hanem hogy törekedjen rá; ez legyen a legfőbb gondja. Ne aggódjon azonban, ha nem sikerül azonnal lecsendesítenie érzelmeinek csapongását.

Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene. (1Kor 14,33)

Istenem! Olyan nehéz megőrizni a tőled kapott békességet és nyugalmat. Olyan sok körülöttem a zaj, nincs egy nyugodt perc, amikor tereád figyelhetnék. Add, Uram, hogy a tőled kapott drága kincset meg tudjam őrizni, tudjak másokat is gazdagítani vele. Légy velem a mindennapok örült forgatagában, Fiadért, Jézus Krisztusért kérek, hallgass meg engem. Ámen.

ÚJÉVI FOHÁSZ

Hatalmas Isten, ím, elődbe állunk,
S mikor Feléd száll szívünk hő imája,
Bűn terhe nyom és sok-sok mulasztásunk
Megmérhetetlen irgalmad kívánja,
- Te megbocsátó irgalmad kívánja.

Tudod, Atyám, a lelkünk gyöngé, fáradt,
Keresztje alatt sokszor roskad a porba,
Gyáván remeg tán, a Sátán ha támad.
Karod védjen, ha jönne ránk a próba,
- Te adj erőt, ha jönne ránk a próba.

E földi élet millió veszéllyel,
Bajjal van tele. Légy te hű vezérünk,
Fényoszloppoddal világíts, ha éjjel
Borul reánk, hogy a vészben ne féljünk.
- Te légy velünk, bátoríts, hogy ne féljünk.

És hogyha lelkünk vakmerően szárnyal
Fénykábítottan, tőled messze úton,
Féltő szerelmed tüzes ostorával
Vess neki gátat, ó, hogy el ne bukjon,
- Te állítsd ott meg, oh, hogy el ne bukjon.

Olyan erőtlén, oly gyarló a lelkünk,
Csak kérni is, ami javára válna.
De adj vágyat, hogy utadat kövessük,
Indítsd a lelkünk buzgó, hő imára,
- Te adj választ a buzgó, hő imára.

(Bácsi Sándor)

*A homár egy puha állat, ami egy kemény páncélban él.
Ez a kemény páncél sohasem növekszik, gátolja a fejlődésében.
De akkor hogyan tud a homár növekedni?*

*A növekedés idején a páncél egyre szűkebb lesz a számára,
nyomás nehezedik rá.*

*Ezért elbújik egy kő alá a ragadozók elől, leveti a régi páncélt
és növeszt egy újat.*

*Ezt megismétli az élete során többször is. A homár jól tudja, hogy növekednie
kell, ez ösztönzi, hogy változtasson,
hogy letegye azt, ami gátolja.*

**Vannak időszakok az Ön életében is, amikor
"el kell vonulnia", hogy megszabaduljon ragaszkodásaitól,
hiedelmeitől, sérelmeitől, rossz szokásaitól, félelmeitől.
hogy MÉGIS sikerüljön továbblépnie.**

Az élete viszontagságait fordítsa saját maga javára!

Egyedül Isten Igéje nem elég! szenvédélyes vallomás az Eucharishtiáról

Protestáns testvéreink elvitathatatlanul nagy érdeme, hogy a Szentírás keresz-

tény életünk alapvető eleme lett. Mégis, mint az Eucharishtiában hívő keresz-
tények, jó, ha tudjuk, hogy a szentségek nélkül az Istennel, Jézussal való
találkozásunk elképzelhetetlen lenne.

Jézus Krisztus személye az Eucharisztia nélkül értelmezhetetlen. Ez a gon-
dolat mindig megerősödik bennem, mikor Lukács evangéliumában az emma-
uszi történetet olvasom.

Úgy tekintek erre az elbeszélésre, mint egy Szentmise-katekézisre. A
történet Lukács evangéliumában két részre osztható, mint maga a Szentmise
is, az Ige liturgiájára és az Eucharisztia liturgiájára. A történet elején a szomo-
rúan baktató tanítványok egymás közt vitatkozva próbálják mind azt értelmez-
ni, ami az elmúlt napokban Jeruzsálemben történt, vagyis, hogy Jézus fellé-
pésében a Messiási kor eljövételét látták, de Jézust keresztre feszítették.
Jézus halott. Ekkor csatlakozik az Úr a le-vert apostolokhoz, akiket naivan,
mintha semmit sem tudna a történetek-ről, elkezdi számukra feltárni a szent-
írás üzenetét, a Törvények magyarázatától kezdve egészen a Próféták taní-
tásáig, hogy mi mindennek kell történnie a Messiással, mikor eljön közénk. A
felvilágosító munka úgy tűnik, eredménytelen, mígnem Jézus elfogadja a
tanítványok meghívását és ismét körbeveszik az asztalt.
És itt következik be a robbanás.

Itt indul a Szentmise második fő része, az áldozat bemutatása. A tanít-
ványok ismét hallják az utolsó vacsorán elhangzott Jézusi Igéket és hirtelen
lehullik a lepel szemük elől. Pozitív értelemben vett sokkoló élmény, az Utolsó
Vacsorán való részvétel a kairoszban. Nem memória, nem emlékezés, hanem
az egyszeri és örök megváltó áldozat asztalánál van jelen az Egyház, jelen
van minden valaha megszületett ember. „Ezt cselekedjétek az én emlékeze-
temre ... Én veletek vagyok mindennap a világ végezetéig.” Igen! „Íme hitünk
szent titka, és mi halálokat hirdetjük Urunk és hittel valljuk feltámadásodat,
amíg el nem jössz!”

Eucharisztia nélkül nincs ennek a látása, belátása, vagyis hogy Jézus él és
feltámadt. Isten Igéje önmagában „kevés”, hogy a transzcendens Istent vala-
miféle módon felfedezzük az itt és a mostban.

*„A föld és az ég, asztalodnál összeér. Értünk lett Élet ez a bor és a kenyér. Ő
általa, Ő vele és Ő benne Tied vagyunk, Tied vagyunk”* – szól a karizmatikus

dal és vallja be értelmünk a tény, mely racionálisan meg-magyarázhatatlan. Igen! Ez hitünk szent titka, Jézus Krisztus valóságos jelenléte az átváltoztatott kenyérben és borban. Eksztatikus öröm! „Nem de lángolt a szívünk mikor magyarázta az írásokat.” Már nincs félelem, nincs vacillálás, rohannak vissza Jeruzsálembe, hogy megosszák örömüket a többiekkel. Az Eucharisztia nem igemagyarázat, nem egzegetikai erőlködés, szóelemzés, szavak magyarázata, hanem a szív alázata, ahogy ezt Tamás apostolnál látjuk, és már nem tud mást mondani, mint bevallani: „Én Uram, én Istenem!”

„Igen boldogok azok, akik nem úgy látnak, mint te, – mondja Jézus Tamásnak – és mégis hisznek!” A mennybemenetelig az Úrral való szinte valamennyi találkozás eucharisztikus jellegű. Fontos, hogy ez a tapasztalat, mely összeköt bennünket az eucharishtiában hívő keresztényekkel, végre szorosabb egységre vigyen el minket azokkal, akik szintén vallják az eucharisztikus jelenléte.

A 2020-as Eucharisztikus Világtalálkozónak hihetetlen fontos üzenete van azzal, hogy itt lesz megrendezve Közép-Európában. Egész Európa szempontjából felmérhetetlen jelentőségű, mikor nagyon sokan közülünk is már a keresztény kort veszni láttuk, észrevegyük, hogy itt Kelet és Nyugat határmezsgyéjén megszűnjen az egység, az egy akol és egy pásztor jézusi vágya, amelyért utolsó napjaiban oly szenvedélyesen imádkozott.

Sokáig azt mondtuk, hogyha az európai kereszténység nem lesz misztikus, megszűnik a kereszténység Európában. Most azt mondom, ha nem lesz Eucharisztikus Európa, a földrész elveszett a kereszténység számára.

Új eget és új földet látok! A régi elmúlt!

Katolikusok, ortodoxok, az eucharishtiában hívők északról, keletről, nyugatról és délről gyertek mind hozzánk; érezzük meg, hogy nincs mitől félnünk, mert a kereszténység bölcsője itt van a Földközi tenger mentén, ahol mindenkit tárt karokkal várunk! Gyertek Betlehembe, a „kenyér városába” királyok, mágusok, hogy ismét egy kenyér és egy asztal legyen Jézus asztala.

Szent Ignác atyánk vallja, hogy mindenek kezdete a vágy. Hiszem és vallom, hogy az Isten vágyainkon keresztül vezet minket az örök otthon felé!

(Jezsuita írás)

Szűz Mária istenanyasága

Az elmúlt néhány nap folyamán az Egyház arra hívott minket, hogy újra meg újra járjuk végig a Betlehembe vezető utat, hogy imádjuk Jézust és hálát adjunk Neki.

Most az új esztendő kezdetén figyelmünk elsősorban Szűz Mária, valamint mellette és tőle elválaszthatatlanul Szent József felé fordul.

Szűz Mária istenanyaságának ünnepén a lelkünket csodálat és öröm tölti el, amint e megszólítással köszöntjük őt: istenanyaságából fakad valamennyi kegyelem, amellyel a mindenható Isten felékesítette őt, akit öröktől fogva kiválasztott, hogy Fiának Anyja legyen az emberi természet rendje szerint. „Ezért fogantatott szeplőtlenül, ezért kegyelemmel teljes, mindenkor szűz, aki testestől-lelkestől felvétetett a Mennybe, akit az egész teremtés királynőjévé koronáztak, aki szentek és angyalok fölött ül trónján. Nála csak Isten nagyobb.”

Mindez Isten akarata, ezt tanítja az Egyház és ezt hisszük mi, keresztények. „Ennek kapcsán nem eshetünk túlzásba – mondja Szent Josemaría. – Soha nem tudunk eléggé elmélyülni ebben a kimondhatatlan titokban; sohasem leszünk képesek eléggé megköszönni Szentséges Anyánknak, hogy ennyire közelivé tette kapcsolatunkat a Legszentebb Szentháromsággal.”

Az ünnep nagyszerű alkalom arra, hogy új lendületet vegyen a Szűzanyához fűződő gyermeki kapcsolatunk, és hogy megköszönjük neki anyai gondoskodását. Mária mindig Jézushoz vezet minket, mint ahogy a csillag vezette a napkeleti bölcseket Betlehembe, hogy hódoljanak az újszülött Messiás előtt. És hol találtak rá? Szent Máté nagyon egyszerűen így írja le: „bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. Leborultak és hódoltak neki, majd elővették kincseiket s ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.” I

gyekszünk közelebb lenni Máriához, hogy teljesen Istenhez tartozzunk? Őszintén ismételjük az Atyánk szavait: „Isten Anyja és Édesanyánk”?

(Javier Echevarría püspök)

Tokody Ödön: Az öreg plébános levelei

25. levél

Izgalmas felfedezés

Kedves Uramöcsém!

Ama napot követően, melyen a nagyrecski plébánia ebédlőjében elhatároztuk, hogy a Gergő bátyánkra nézve bántó kórusfeliratot eltávolítjuk, délelőtt beállított hozzám Gergő bátyám. Ünneplő ruha volt rajta és magatartásán látszott, hogy nincs hétköznapi hangulatban. Megállott a szoba közepén és valóságos beszédet vágott ki, megköszönve jószágomat, hogy a szégyenét hirdető kóruskép eltávolítására nagylelkűen öt forintot adományozni kegyes voltam.

Először nem tudtam, hogy tréfának vegyem-e megjelenését és ünnepi köszönetét. Mikor azonban a jó öreg arcára néztem és már a vizenyőssé vált kék szemek ragyogását és ajkának remegését láttam, megértettem, itt most nincs helye a tréfálkozásnak.

Tudja kedves Uramöcsém, ma öreg, sőt egyesek azt mondják már, hogy aggastyán vagyok, de most is örülök annak, hogy akkor komoly maradtam Gergő bátyámmal szemben. Most már megértem, hogy rettenetesen fájt volna a mi kedves kórusvezetőknek, ha esetleg viccre fordítom válaszütemben az esetet. Azt szokták mondani, hogy az öregember a második gyermekségét éli. Nem szállók szembe azokkal, akik így vélekednek. Annyit azonban elismerek, hogy az öregember érzékenyebb, mint az ifjabb nemzedék. Így az öregembernek aztán sokszorosan jobban fáj, ha lekezelik, gúnyt űznek belőle.

Kedves Uramöcsém, nagyon kérem, ne húzza ki szerkesztői piros ceruzájával eme kissé tárgyamtól eltérő sorokat. Hadd olvassa ezeket a fiatalabb papi nemzedék és szívlelje is meg. A mai korban kétszeresen öntelt általában a fiatalság, és ez a hiba meglehetősen gyakran becsúszik a káplánszobákba és hitoktatói lakásokba, jobban írva azoknak lakóiba is. Az önteltség pedig gúnyol, kiviccel, sebez.

Tehát szeretettel viszonztam Pintes uramnak köszönő szavait, és leültetvén őt, megkínáltam egy kis szilvóriummal. Máskor három-négy pohárral is felhajtott eme kisüstön főtt és eléggé torokkaparó folyadékból, sőt olykor orgonabillegtető kezeivel töltött kupicájába, most azonban egyetlen pohárkával ivott, ezzel is jelezvén, hogy nem a szokott látogatásra jött, ha nem ünnepélyes alkalomból keresett fel. Fölkelt és még egyszer megismételve meleg hálájának érzetét, átment Péterfia kollégámhoz.

Negyedóra múlva onnan is távozott, én bekopogtattam káplántársamhoz. Megvallom, a kíváncsiság vitt hozzá. Tudni szerettem volna, hogy ott is olyan ünnepélyességgel látogatott-e Gergő bátyám, mint nálam. Kollégámtól megtudtam, hogy önála is hasonlóképp ment végbe a dolog. Sőt Péterfia úgy megilletődött a jó öregnek furcsa hálásságán, amint én. Úgy látszik, ez a körülmény váltotta ki káplántársamból az elhatározást, hogy ígéretét komolyan valóra váltsa.

Hát testvér, mondotta akkoron nékem Péterfia, most már igazában le kell

kaparnunk onnét a Krisztus-kép fölül a szöveget. Ha már ennyire belelendítettük Gergő bácsit a dologba, magunknak is az öreggel kell lelkesednünk. Ebéd után majd elkezdjük a dolgot. Ebéd alatt elmesélte az apátúr, hogy nála is járt Pintes uram. Rá is ugyanazzal a hatással volt látogatása, miként reánk, káplánokra. Megilletődött az öregnek gyermekes meghatottságán és azon a komolyságon, amellyel az egész képtörténetet fölfogta. Mielőtt még Péterfia engedélyt kért volna az apátúrtól az ebéd utánra tervezett részleges képromboláshoz, maga az apátúr figyelmeztetett bennünket: aztán káplán úr, ha már ígéretet tett a kép levakarására, váltsa is be a szavát.

Ebéd után beállított Pintes bátyánk a szokásos borozgatásra, és ennek végeztével az egész társaság a templomkórusra vonult. A sekrestyéből az apátúr sógorának segítségével előkerítettem a létrát és fölívén a kórusra, a kis gyülekezet megbízásából fölmásztam a lajtorja tetejére. Gergő bátyánk azonban nem akarta egyedül nékem átengedni a kicsúfolt becsülete érdekében való tevékenységet, egy másik létrát hozott tehát, ugyancsak az apátúr sógorának segítségével a plébániáról, és mindketten buzgón hozzáfogtunk az írás lekaparásához. Az első betűt valahogy eltávolítottam zsebkésem segítségével, de a másiknak a lekaparása közben jókora festékréteg letört a falról. Ahogy figyelmesen megnéztem munkám nyomát, észrevettem, hogy a lehulló festékréteg alatt egy másik festmény színeinek világoskékje látszik ki. Tudtul is adtam a kóruson jelenlévő társaságnak. Ez alatt a festmény alatt valami más kép is van. Az apátúr, mintha megszárták volna, olyan élénken vágott a szavamba: csak nem valami freskó? Majd mindjárt megvizsgáljuk, nyugtattam meg a közben szorosabban a létrám köré gyűlő társaságot, és zsebkésemet laposra fordítva, jókora darabon lefejtettem a könnyen leváló, vékony réteget. Alóla valami igen élénk kékszínű képrész világított elő. Mikor aztán Gergő bátyánk is segítségemre sietett és vagy könyöknyi átmérőjű körben lepucoltuk a felső réteget, a kék háttérből egy szöszeke angyalkának a feje meresztette ránk szemeit. Onnét tudtam, hogy angyalka volt, mert Gergő bátyám kissé szabálytalanra fejtette le a felső réteget az oldaláról és olyan számyféle fehérség látszott vállárnál. Az arca egyébként jó pufók volt, vonásai pedig olyanfélék, mint ahogyan tehetségesebb elemista gyerekek szokták a könyv szélére a fejeket rajzolni. Egyénként az egész nyugodtan beillett volna szeme, orra és szemöldöke akár egy gyerek rajzolta huszárkáplán képére is.

Apátúron kitört az izgalom. Valósággal reszketett a hangja, mikor szólt. Freskó! Egy freskó! Freskót találtunk! Nagyszerű! Jöjjön csak le a létráról. Miután felszólításának engedelmeskedtem, ő maga mászott föl helyemre és előbb közelről, azután pedig visszatérvén a kórus talajára, távolról vette szemügyre az angyal arcát. Biztosan középkori alkotás. Látszik a művészi ecsetvezetésen, hogy az. Tessék csak megnézni azokat a markáns vonásokat, melyek a középkori képeket jellemzik. Avagy pedig a reneszánsz idejéből való. Akkor pingáltak ilyen pufók és nyílt szemű angyalkákat. Fönséges fölfedezés! Még ma jelentem a püspöknek és a minisztériumba. Mi lesz ebből? Az egész országban híressé leszünk!

Hazamenvén az apátúr a magán-írószobájába vonult és megszerkesztette a két jelentést. Úgy a püspöknek, mint a minisztériumnak tudtul adta, hogy templomában

egy újabb freskó alatt régi falfestménynek jött nyomára. Az eddigi vélemények szerint a festmény ősrégi lehet és minden valószínűséggel fölbecsülhetetlen műérték. Ezért kéri az egyházi és miniszteri hatóságokat, hogy egy művészeti bizottságot, esetleg a műemlékek felügyelőségének megbízottjait küldjék ki a talált remekmű kivizsgálására. Az apátúr azt is megírta, hogy a fölmerülő költségeket készséggel fedezni fogja a magáéból.

Este aztán behívatott a szobájába, leültetett és bizalommal megkért valamire. Nézze, kedves káplán úr, egy szívességet tehetne Ön nékem. Beláthatja, hogy ennek a freskónak nyilvánosságra hozásában és a helyi sajtóban róla írandó cikkekben én személyesen nem járhatok el. A templomnak ugyanis én vagyok a vezetője, és a freskó fölfedezésének, valamint föltárásának érdemét úgysem háríthatom el magamtól. Érti, ugye kérem, hogy a helyi sajtó figyelmét mégsem hívhatom föl magam az esetre. Megértettem az apátúr szándékát, ezért megkérdeztem: Apátúr azt kívánja, hogy a freskó fölfedezéséről cikket helyezzek el a helyi sajtóban? No, nem egészen úgy értettem a dolgot - tiltakozott a plébánosom hanem azt szeretném, ha a szerkesztőség figyelmét felhívná a dologra. Tudja, azt már mégsem akarom, hogy a plébánián íródjék az a cikk, amely személyemmel is foglalkozik. Érti, ugye kérem? Mert hát a freskó fölfedezését mégsem lehet személyem érdemeinek kidomborítása nélkül tárgyalni. Érti, ugye kérem? Ezt majd gyakorlottabb és rutinos tollal elintézi a szerkesztőség. Egyszóval hívjak ide egy újságíró? - fogalmaztam meg röviden apáturam óhaját. Igen, igen! - felelte és hozzátette: Mondja meg kérem a szerkesztőnek, hogy készséggel honorálandó vagyok a cikkeket, ha azok tetszésemet megnyerik. De most már siessen, kérem, mert úgy tudom, Vágó szerkesztő úr a későbbi órákban már nem szokott a szerkesztőségben tartózkodni.

Köszöntem és elindultam a Nagyrecsk és Vidéke című hetenként kétszer megjelenő „politikai és társadalmi lap” szerkesztősége felé. De hogy ott mit végeztem, csak jövő levelemben és a huncut, furfangos újságírókra való tekintettel gondosabb töpren-gés után mondja majd el Kedves Uram-öcsémnek barátja:

az öreg plébános

Imádság:

Mennyi Atyánk, te ismered szívünk gondolatai és érzéseit. Add, hogy valóban neked tetsző legyünk böjtölésünk a nagyböjti időben. Add, hogy testünk fegyelmezése feléd irányítsa lelkünket, amelyet megtisztítasz a bűnbocsánat szentsége által. Urunk Jézus, aki jelen vagy minden elesettben, szegényben és nélkülözőben! Segíts minket, hogy a Te arcodat lássuk mindazokban, akiknek segítséget nyújtunk tiszta szívvel nyújtott adományainkkal. Szentlélek Isten! Segíts minket, hogy ne veszítsük el türelmünket és kedvünket, hanem kitartóan tudjunk mindig Istenhez fordulni, aki után vágyakozunk. Siess segítségünkre, amikor nem tudjuk, hogy miként imádkozunk helyesen!

Böjt, új megközelítésben

A böjtöt hajlamosak vagyunk csupán úgy értelmezni, hogy nem eszünk vagy nem tévözünk. Van azonban számos kreatív módja Jézus gyógyító érintésének, üdvözlésének.

1. *Tartózkodj a dühtől és gyűlölettől.*

Adj családodnak egy külön adag szeretetet minden nap.

2. *Tartózkodj mások megítélésétől.*

Mielőtt ítélsz, emlékezz arra, hogyan tekint Jézus a mi hibáinkra.

3. *Tartózkodj a csüggedéstől.*

Tarts ki Jézus ígérete mellett, hogy az Ő terve tökéletes a te életedre.

4. *Tartózkodj a panaszkodástól.*

Amikor panaszkodni készülsz, csukd be a szemed és idézzed fel azokat a pillanatok, amikor Jézus örömet adott szívedbe.

5. *Tartózkodj a megbántástól és keserűségtől.*

Azon legyél, hogy megbocsáss mindazoknak, akik megbántottak valamivel.

6. *Tartózkodj attól, hogy sok pénzt költsz.*

Próbáld kiadásaidat 10 százalékkal csökkenteni, és add oda a megtakarítást a szegényeknek.

Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek. (Mt 25.40)

MOTTO:

Aki szeret gazdag, aki gyűlölködik szegény. Aki a gyűlölködőt is szeretni tudja az a leggazdagabb. /Lengyel mondás/

Ahol szeretet van, ott nincs fáradtság; vagy ha van is, akkor a fáradtságot és a munkát szeretik is. /Latin közmondás: Uti amator, non laboratur, vel si laboratur, labor ipse amator./

„Az életszentség nem abban áll, hogy minden nap nehezebb dolgokat végzünk, hanem abból, hogy szeretetből tesszük.”

(Avillai Nagy Szt. Teréz)

Dr. Kerekes Károly ciszterci apát

A „NAGYBÖJT” NAGY LEHETŐSÉG

A szent negyvennap kezdetén
emlékeim régmúltba néznek,
hol más Nagyböjtöt éltem én,
tüzei ma is bennem élnek.

A fejünkre szórt szent hamu
átizzította életünket;
böjtöltünk, város és falu,
hogy elhamvasszuk bűneinket.

A böjt komoly volt: áldozat:
Istenhez fordulást akartunk,
így kaptunk szinte szárnyakat,
hogy Jézusunk mellett kitartsunk.

A böjt már nem „nagy” jel csupán,
de nagy a csodás lehetőség:
egy elszánt nagy döntés után
a jóvá tett botlás: erősség!

A szent negyvennap nagy ma is:
nagy lehetőség: emberségre!
„Íme az ember!” – rólad is
hadd hirdessék bakóid végre.

Szent-Gály Kata: Keresztúton

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?
Reszketni, remegni az Olajfa-kertben...?
Elhagyatva lenni, egyedül a bűnnel...?
Szemben a Halállal, szemben a közönnyel...?
Adnád-e kezedet szorító kötélnek...?
Arcodat a gúnynak, lenéző köpésnek...?
Tudsz-e mellém állni fojtogató csendben...?
Az ostorozásnál eltakarnál engem...?
Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szeretlek...?
Tudsz-e túrni értem, hordani keresztet...?
Roskadva, remegve, föl, egész a célig...?
Akkor is, ha szíved ezer sebből vérzik...?
Tudod-e karodat szélesre kitárni...?
Az egész világért áldozattá válni...?
És tudsz-e pihenni úgy a kereszten,
hogy örvendezz rajta: mindig ezt kerestem...?
Tudsz-e mellém hágni...?
A helyembe lépni...?
Magadat feledve életemet élni...?
Egészen eltűnni, elmerülni bennem...?
Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?

Urunk megkeresztelkedése

A karácsonyi ünnepkör mintegy záróünnepeként, most az Egyház elénk állítja Jézus Krisztus megkeresztelkedésének jeletét. Keresztelkedésével, Jézus igent mond az Atya akaratára. Ezzel indul földi küldetése, nyilvános működése, hogy megmutassa Isten emberszerető jóságát.

Jézus megkeresztelkedése a Jordán folyóban figyelmeztet minket arra, hogy hogyan értékel minket, embereket. János azokat keresztelte meg, akik bűnösök voltak, de megbánták bűneiket.

Jézus eljött hozzánk, hogy megmutassa, hogy szerető testvérünk akar lenni.

Isten mindanyunkat kiválaszt egy konkrét feladat végrehajtására. A kihívás az, hogy nem mindig könnyű megtalálni ezt a feladatot, amellyel Isten megbíz bennünket.

Keresztelő Jánosnak az volt a feladata, hogy tanúságot tegyen az igazi világosságról. A legnagyobb tanúságtétel, amit Keresztelő János nekünk mutat az, hogy neki mindig világos volt, mi a hivatása. De ebben a hatalmas munkában a saját maga személyét soha nem tartotta fontosnak, hanem a Jézus Krisztushoz vezető legegyszerűsebb, üdvözítő utat mutatta. „Íme az Isten báránya! Ő a világ egyetlen megváltója.”

Valóban: kihez vezetjük a többieket, vagyis kit mutatunk a többieknek - akár gyermekünknek, a szomszédjainknak, barátainknak, szavainkkal és cselekedeteinkkel? Jézushoz vezetjük őket? Vagy saját magunkhoz?

A megszentelő kegyelem által mi is Isten gyermekei lettünk.

„Fény hull Krisztusra, és mi reánk is. Krisztus megkeresztelkedik, vele együtt vízbe ereszkedünk, hogy vele együtt mi is kiszálljunk belőle.” - írta Nagy Szent Gergely.

Ezen a napon újítsuk meg keresztségi fogadalmunkat, ne csak szóval, de tettekkel is.

Ahogy Jézus kilépett a Jordán vizéből és elindult teljesíteni a mennyei Atya akaratát, úgy mi is a szentmise ajándékaival megerősítve induljunk és teljesítsük be napjainkban a mennyei Atya akaratát.

(Fransis Magung SVD)

Ők a mai gyerekek

(Gondolatok a rohanó élet közepette)

Ha ma kihagyod az esti mesét, holnap már lehet, hogy nem is kéri a lányod vagy fiad.

Ha ma nem ülsz oda vele a társasjáték mellé, előfordulhat, hogy a jövő héten már késő lesz.

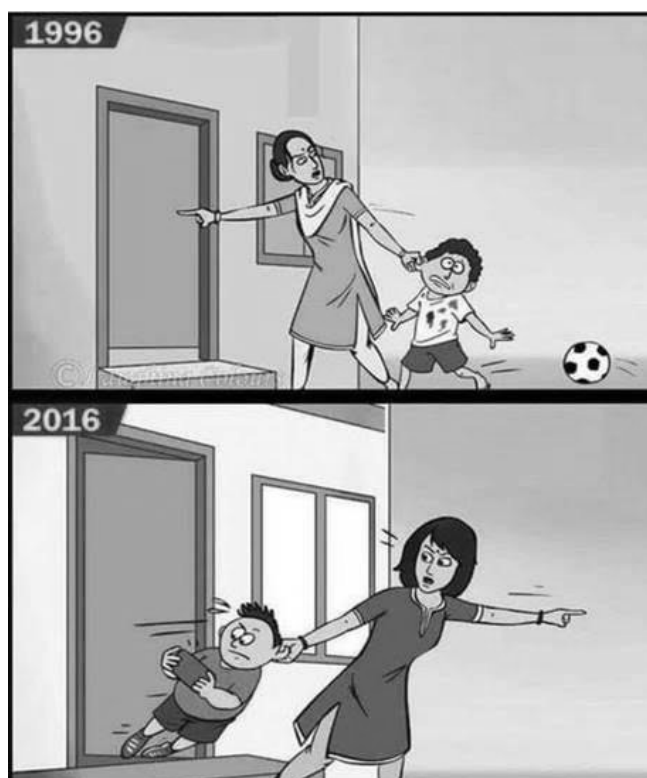
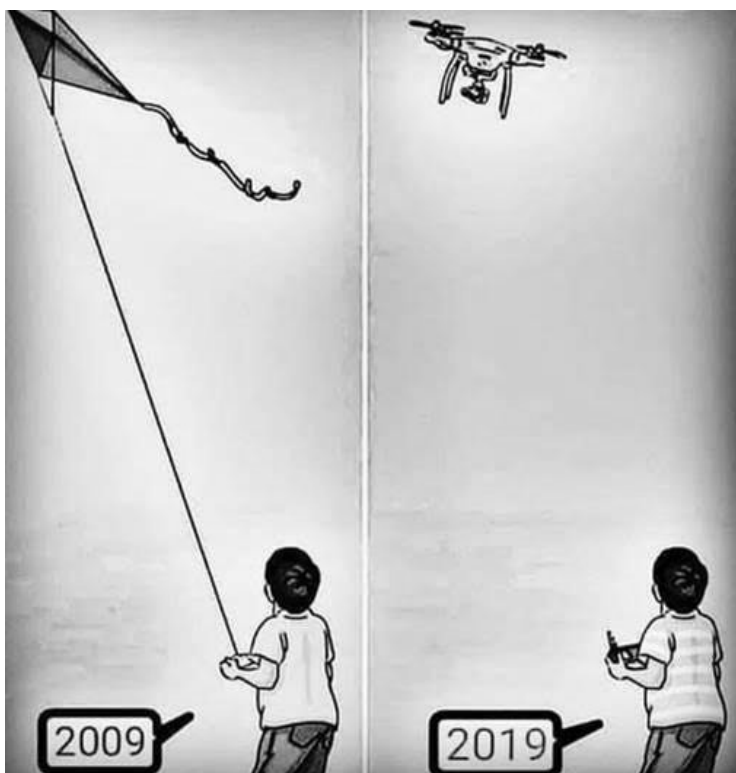
Ők ma, 2020-ban gyerekek, s nem pótolhatod be az önfeledt legózást, babázást, úgy öt év múlva, amikor már kevésbé szorítanak a megélhetési gondok, amikor már nem kell új szőnyeg, vagy függöny az ablakra.

Ha most kihagyod az együttlét meghitt perceit, évek múltán már a meghitt beszélgetéseket sem igénylik.

Ha most nem sétálsz velük kézen fogva, akkor pár év múlva végleg elengedik a kezéd, és a kapaszkodó nélkül elsodródhatnak.

Visszahozhatatlanok és megismételhetetlenek a gyermekkor napjai, hetei, hónapjai. Téglák ezek, amelyekből és amelyre a felnőtt élet felépül.

Ha sok téglá hiányzik, labilis lesz az építmény."

G y e r m e k o l d a l

A barát és a skorpió

A szerzetes egész délelőtt ott üldögélt a folyó partján, s gondolataiba merülve nézte a vizet. Később aztán szemét lehunyta, hogy mindenről és mindenkiről megfeledkezzék. Amikor újra kinyitotta a szemét, egy skorpiót látott a vízben, amely kétségbeesetten kapálódzott, hogy megmentse életét. A szerzetes megszánta a kis állatot, kezébe vette és partra tette. A skorpió ekkor fájdalmasan megszúrta megmentőjét.

A szerzetes újra behunyta szemét és tovább elmélkedett. Kis idő múlva, amikor körülnézett maga körül, a skorpiót újra a vízben találta. Most még fáradtabban és keservesebben küszködött az életéért, hogy el ne sodorja az ár. A barát ismét benyúlt a vízbe és szárazföldre segítette a fuldokló állatot. Igen ám, de ekkor a skorpió ismét megszúrta jótevőjét, úgyhogy az hangosan felkiáltott.

Erre odament hozzá egy földműves, aki a közelben tett-vett a víz partján:

- Miért húztad partra ezt a nyomorult állatot, amikor már az előbb is megsebesített? Ahelyett, hogy köszönetet mondott volna jószágodért...

A szerzetes mosolyogva felnézett:

- Mindketten csak azt tettük, ami természetünkből fakad.. A skorpiónak az a természete és rendeltetése, hogy szúrjon, az enyém pedig, hogy irgalmas legyek.

(Történet a Sri Ramakrisna nyomán)

*A nagybőjti időben, minden nap
tégy valami jót, mondjál le
valamiről Jézus iránti szeretetből!
Jótetteid után kiszínezhetsz egy
virágot, vagy levelet rajzolhatsz a
tövis helyére. Így válik a
töviskoszorú virágfüzérre.*

*„Ha vele együtt szenvedünk, vele
együtt fogunk megdicsőülni.”
(Róma 8,17)*

*Szeresd Jézus keresztyét!
Érted vállalta!*

Húzd ki a rossz hajtást!

Réges-rég történt a következő eset. Egy apa - hogy vásott fiát jobb útra térítse - egy bölcshez fordult.

- Mester, vedd rá fiamat, hogy többé és jobbá váljon! Tudom, hogy tehetséges, de mindebből nem sok látszik.

A mester magához rendelte a fiút. Sétálni indultak a hatalmas kertben.

- Itt van ez hajtás. - mutatott a bölcs tanító egy fiatal növényre, amely első leveleit nevelgette a napon. - Húzd ki!

A fiú lehajolt és erőlködés nélkül kirántotta a hajtást. Tovább mentek. A mester most egy fejlettebb növényre mutatott. A fiú térdéig ért, szára már fásodott.

- Most húzd ki ezt! A fiú megszorította a növény szárát, izmai megfeszültek és a gyökér engedett, kint volt ez is.

Tovább haladtak. A bölcs most egy olyan fácskára mutatott, amely már a fiú derekáig ért. - Gyerünk! - szólt kérlelhetetlen határozottsággal. - Húzd ki ezt is! A fiú minden erejét összeszedte. Sokáig rángatta a kis fát, a tenyere is felsebesedett, de végül ő győzött. Recsegett-ropogott szegény növény, ahogy a kamasz kicsavarta a helyéből.

A tanító tovább sétált. Ezúttal egy megtermett fára mutatott rá, ami szintén fiatal volt, de már jó kétszer olyan magas lehetett, mint a fiú. - Húzd ki! - parancsolt a gyerekre. A kamasz azonban a fejét rázta. - Nem lehet.

Képtelenség megtenni. Ehhez nincs elég erőm...

Akkor a tanító elmosolyodott:

- Azt, hogy az életedben mennyire lehetsz sikeres, a szokásaid határozzák meg.

A jó szokások a csúcsig emelnek, a rossz szokások azonban romba döntenek. A rossz szokások veszélyesek, ugyanúgy erősödnek az idővel, mint a facsemeték. Ha időben észreveszed őket, még meg tudsz tőlük szabadulni. Az idő előre haladtával azonban ez egyre nehezebb és nehezebb lesz.

Figyelj hát oda a rossz szokásaidra, nehogy úgy járh, mint ezzel a növendék-fával. Nehogy ne maradjon erőd a változtatáshoz.

A fiú megértette a leckét. Megszabadult azoktól a szokásaitól, amelyek apját aggodalommal töltötték el. A tanítás hatására boldog és teljes életet élt.

Hamarosan kezdődik a nagybőjt!

A legjobb alkalom arra, hogy kigyomláljuk, kivágjuk kertünkől, lelkünkől mindazt, ami nem odavaló, ami elválaszt Jézustól.

Nos, hogyan kezdesz hozzá?

Csak egy kis vidámság

Az öreg székely utazik a vonaton. Ül vele szemben egy nő, aki egyszer csak megszólal:

- Elnézést, felhúzná az ablakot? Nagyon hideg van odakint. Az öreg szó nélkül felhúzza, majd megkérdezi:- Na, oszt most má' meleg van odakinn?

- Betartotta a tanácsomat, nyitott ablaknál aludt? - Igen, doktor úr.

- Tehát az asztmája nyomtalanul eltűnt?

- Nem doktor úr. Nyomtalanul az aranyórám és a színes televízióm tűnt el.

Két férfi már másodszor ütközik össze a bevásárló kocsival a TESCO-ban. Megszólal az egyik megértően: - Talán maga is a feleségét keresi?

- Igen, én is. A magáé hogy néz ki? - Szőke, kék szemű, csinos, jó alakú. A magáé?

- Hagyjuk az enyémet, keressük a magáét.

- Nos, uram, önt meg kell műteni.

- Azt nem. Inkább meghalok.

- Az egyik nem zárja ki a másikat!

- A foghúzás háromezer forint.

- Ilyen sokat számít fel egy pillanatnyi munkáért?

- Hát, ha akarja, húzhatom a fogát akár félórán keresztül is.

A fiatalember háztűznézőbe megy, hogy kedvese apjával beszéljen:

- Uram, szeretném feleségül venni az Ön lányát!

- A feleségemmel már beszélt?

- Igen, de ha lehet, én mégis a lányánál maradnék!

Az ifjú férj hazaér a munkából, és feleségét akonyhában találja. Megkérdi: - Mit főzöl? - Még nem tudom. Ha ilyen híg marad, akkor krumplilevest, ha sűrűbb lesz, akkor paprikás krumplit, ha viszont odaég, akkor sült krumplit.

Miért sírsz Pistike?

- Az apuuu!...Rácsapott az ujjára a kalapáccsal és.. és..

- De kisfiam, ezért neked nem kellene így ordítanod!

- Hááát, először én is röhögtem...

Orvosi vizsgálat: - Dohányzik?

- Nem, köszönöm, én inkább innék valamit.

Bemegy a csontváz az orvoshoz, és mikor meglátja a doki, felháborodva mondja:

- Hát ilyenkor kell jönni?

Egy férfi eltéved a hőlégballonjával.

Lejebb ereszkedik, lenn a földön meglát egy nőt, és odakiált hozzá: – Elnézést, tudna nekem segíteni?

Megígérttem egy barátomnak, hogy találkozom vele egy órával ezelőtt, de eltévedtem, és most azt sem tudom, hogy hol vagyok.

A nő a földön így felel:

– Ön egy hőlégballonban tartózkodik, körülbelül 10 méterrel a talaj felett. Az északi szélesség 40. és 41., illetve a nyugati hosszúság 59. és 60. foka között van. – Maga biztosan mérnök – mondja a hőlégballonos férfi. – Az vagyok – feleli a nő

– Honnan tudta? A hőlégballonos férfi így válaszol: – Minden, amit mondott nekem, technikailag korrekt, de fogalmam sincs, hogy mit kezdjek az Öntől kapott információkkal, és az a helyzet, hogy még mindig nem tudom, hol vagyok. Őszintén szólva nem volt túlzottan segítségemre. Csak feltartott az utamban. A nő erre így vélekedik:

– Maga pedig szerintem politikus.

– Igen, – bólint a hőlégballonos férfi egyetértően – de ezt honnan tudta? A nő azt feleli: – Nem tudja, hogy hol van, sem azt, hogy hová tart. Jelenlegi pozíciójába a kedvező széljárás sodorta. Olyan ígéretet tett, amiről fogalma sincs, hogy hogyan fogja be-tartani, és a maga alatt lévő emberektől várja, hogy megoldják az Ön problémáit. Igazság szerint pontosan ugyanabban a helyzetben van, mint mielőtt találkoztunk, de állítása szerint most már én tehetek róla!

Felelős teherhordó, vagy magányos cipekedő vagy?

Hordozzuk a terhet és ne panaszkodjunk miatta, könnyítsük meg és ne nehezítsük mások életét - ez a mi feladatunk. Jézus Krisztus törvénye a szeretet, és ez hordozó-képessé és hordozásra késszé tesz. Az önzés lehetőleg kihúzza magát a teher alól és inkább másra teszi azt. Van, aki összeroskad terhe alatt, mert senki nem segít neki. Ha valakit megterhelten látsz, közeledj hozzá részvétellel, érdeklődj gondja iránt, kérdezd meg, mi nyomja.

A megterhelt szívnek könnyebbséget jelent, ha megértő ember előtt kibeszélheti magát. Vedd szívedre az ő ügyét. Megosztott fájdalom csak fél fájdalom. Állj oda imádkozásodban a testvéredért! A másért mondott imádság csak akkor eredményes, ha az ő terhe téged is nyom. Talán könnyíthetsz a másik helyzetén. Hiába mondd neki: „Isten segítsen meg, adjon neked tanácsot!” - ha te is tudnál segíteni rajta, de nem teszed. Isten talán éppen általad akar segíteni. Sokszor a jó tanács is sokat segít.

A teher felvételéhez meg kell hajolnunk. Elbizakodott, öntelt emberek nem alkalmasak a teherhordozásra. A szeretet lehajol és nem vet meg semmi szolgálatot, bármilyen megalázó is az. Kész a másiknak a lábát is megmosni, beteget ápolni: ez Krisztus törvényének a betöltése. Ő hordozta betegségeinket.

Gyógyításai nemcsak látványos csodák voltak, Ő belsőleg is magára vette a másik nyomorúságát. Ezért sóhajtott a süketnéma meggyógyításánál és sírt Lázár sírjánál. Az emberi nyomorúság és a halál fájdalmasan nehezedett lelkére. - „Jaj nektek, akik itt nevettek” - akik könnyűvé teszitek az életeteket. Boldogok, akik szenvedést hordoznak, akik nemcsak a saját, hanem a mások fájdalmát is készek magukra venni és a szomorú lelkeket azzal a vigasztalással vigasztalják, amellyel Isten vigasztalta őket. Ha viszont ők jutnak bajba, testvérekre találnak, akik őket imádsággal és tettekkel segítik.

Sokféle teher van, de a legnehezebb a bűn terhe. Igénk összefüggésben van az első verssel, ahol Pál olyan emberekről beszél, akiket utolért a bűn. Ne nézzük öntetszélgéssel mások hibáját, vagy azokat, akik a Sátán törébe estek (Lk 10, 31). Hajoljunk meg a másik terhe alatt, kiáltsunk kegyelemért, szabadulásért. Ehhez nyitott szemre, könyörülő szívre és segítő kézre van szükség. Az irgalmas samaritánusban mindhárom megvolt.

(Carl Eichhorn: "Isten műhelyében" c. könyvéből)

„EGYMÁS TERHÉT HORDOZZÁTOK...!”

Gal 6,2.5

Akkor igaz a szeretet szívedben,
ha megkönnyíti társad terheit;
akkor beszél a leghitelesebben,
ha mindenben önzetlenül segít.

A szerelem komoly felelőssége
ha benned házassággá érhetett,
a vágyott révbe íme már beérve,
adj fel ma minden önző érdeket!

Azért nehéz mindig az élet terhe,
mert rendszerint az egyik viszi csak.
A többletet tehát társadról vedd le,
s ne légy bajában se süket, se vak!

Bizony „nem jó egyedül az embernek“!
De van, mi ennél is rosszabb lehet:
kit vágya önző házastárssal vert meg,
annak frigye súlyos keresztje lett.

Nem átrakom, de átveszem a terhet!
Rögzödjék benned ez a mozdulat.
A folytatás nehéz itt, nem a kezdet,
s e folytatáshoz ad erőt Urad.

De van teher, mivel magad is megbírsz.
Ezzel ne terheld soha társadat!
Lásd be, ő is egyéni terheket visz

terhes örökségként, mi rámaradt.
Hogy mi és mennyi az, mi át kell vened,
s nem áttenned a társad vállaira?
Majd megtanít rá hű, igaz szerelmed,
s az Úr ígéretét hívó ima.

Ha terhed még így is nehezzé válik,
vesd rá az Úrra minden terhedet!
Ő győztesen segíti mindhalálig
hordozni, mert ő nem szájjal szeret.

Ne az én szavam legyen most a végső,
s a házasságban ne legyen tiéd!
Az Úr törvényét töltsd be, míg nem
késő, s tapasztalod a menny előízét!

Vedd fel tehát az én igámat még ma!
- így szól az Úr, s figyelmet érdemel
az ő szava mindenkor, nem csak néha,
így lesz gyönyör az élet, nem teher.

Az égi szeretet az ő igája,
ezt vállald újra hosszú távra el,
az akarást benned majd Ő munkálja,
s már itt a földön menny felé terel.

/Balog Miklós/

***Hogy Isten munkáját végezzem,
Isten erejét kell bírnom;
hogy Isten erejét bírjam,
tudnom kell Isten akaratát.
Hogy megtudjam Isten akaratát,
tanulmányoznom kell Isten Igéjét.***

Gyakori kérdések

Idézetek Az Egyházi törvénykönyvből

KERESZTELÉS

851. kánon:

- A keresztség kiszolgáltatását kellőképpen elő kell készíteni...
- a megkeresztelendő gyermek szüleit és azokat, akik a keresztszülői feladatokat fogják magukra vállalni, megfelelően tájékoztatni kell ennek a szentségnek a jelentésére és a vele járó kötelezettségekre...
- a szülőket... lelkipásztori buzdításokkal, sőt közös imádsággal is kellően felkészítsék.

855.k. - ügyeljenek arra, nehogy a kereszteny érülettől idegen nevet adjanak
(a gyermeknek)

856.k. - ajánlatos, hogy a keresztséget vasárnap szolgáltassák ki

857.k. - a keresztelés helye a saját plébániatemplom...

867.k - A szülők kötelesek gondoskodni arról, hogy a gyermekek már az első hetek-ben megkapják a keresztséget. A születés után mielőbb forduljanak a plébánoshoz, hogy erre kellő felkészítést kapjanak.

868.k. - Ahhoz, hogy a gyermeket megengedetten kereszteljék meg, szükséges... hogy megalapozott remény legyen a katolikus vallásban való nevelésre...

871.k. - Az abortált magzatokat, ha élnek, amennyiben lehetséges, kereszteljék meg.

KERESZTSZÜLŐK

872. kánon: - feladata... hogy azon fáradozzék, hogy a megkeresztelt a keresztségnek megfelelő kereszteny életet éljen, és az ezzel járó köteleességeket híven teljesítse.

874.k. - tizenhatodik életévét betöltött személy legyen

- katolikus, megbérmált (volt elsőáldozó!), s éljen a hithez és a vállalandó tisztséghez méltó életet.
- ne kösse semmilyen kánoni büntetés (pl. elvált-újraházasodott, v. nem egyházi házasságban él)
- a nem katolikus, csak mint a keresztség tanúja fogadható el.

HÁZASSÁGKÖTÉS - (JEGYESOKTATÁS)

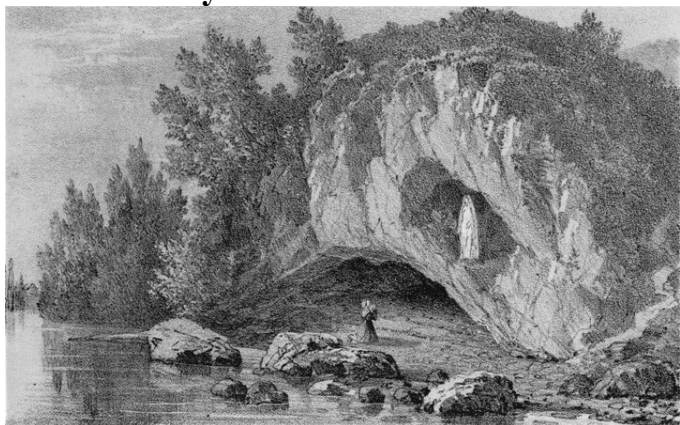
Legalább 2-3 hónappal az esküvő előtt kérjük érdeklődni, jelentkezni a plébánosnál

- az időpont (hely), lefoglalása, de a felkészülés, ill. a szükséges okmányok beszerzése miatt is!

- Jegyesoktatás: időpont egyeztetéssel a plébánossal

Szentmise szándékok február hónapban

1.
2. A „Titkos értelmű rózsza” rózsafüzér (Szalainé) csoport élő Tagjai (9.00)
+Hirrmann Márton, neje +Ilona +Szüleik és +Testvéreik (11.00)
..... (18.00)
3. +Édesanya 10. évf.
4. A „Titkos értelmű rózsza” rózsafüzér (Szalainé) csoport +Tagjai
5.
6. +Ruzsai Pál, +Szülei és összes +Hozzá tartozó
7. +Rapavi József
8.
9. +József és +Julianna (9.00)
..... (11.00)
..... (18.00)
10.
11. +Katalin édesanya és férje +József
12. Hálából születésnapon és élő családtagokért
13. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
14.
15. +Néczin András 13. évf.
16. +Varga Pál 1. évf. (9.00)
A családi békéért (11.00)
+Paulovics Károlyné, +Férje és +Szülei (18.00)
17. Susanna nővérért, a Szeretet Misszionáriusai Rend szolgálatáért
18.
19. Hálaadásul 2 élő Zsuzsanna névnapján
20. +Mihály
21.
22. Az „Irgalmas Szűz” rózsafüzér (Rusznayákné) csoport élő Tagjai
23. Az Egyházközség februárban elhunyt hívei (9.00)
..... (11.00)
+Kertész István 10. évf. (18.00)
24. +Kisgyörgy szülők, +Nagyszülők és összes +Hozzá tartozó
25. Az „Irgalmas Szűz” rózsafüzér (Rusznayákné) csoport +Tagjai
26.
27. +Ifj.Kiss Sándor, +Szülei, +Id.Kiss Sándor és +Felesége
28.
29. +Heik István, +Neje, +Nagyszülők és összes +Hozzá tartozó

A BETEGEK VILÁGNAPJA

II. János Pál kezdeményezésére
1993-tól február 11.

1858-ban ezen a napon jelent meg a Szűzanya Soubirous Bernadett 14 éves francia lánynak Lourdes-ban, majd

február 15-én a sziklabarlangban csodatevő forrás fakadt.

E helyen 1864-ben templomot építettek, amelynek IX. Pius pápa bazilika címet és előjogokat adományozott. Lourdes-ban a zarándokok száma évente több

mint félmillió és a természetes módon meg nem magyarázható gyógyulások száma is több ezerre tehető.

A világnap célja, hogy „Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a szenvedés megértését.”

A szilasligeti kápolnában - minden hónap első péntekén 17.00 órakor gyóntatás és áldoztatás van.

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósne

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 **Fax:** 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: 9.00 és 18.00

Hétköznapi: 6.15

Kivéve csütörtök: 18.00

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: 11.00